

Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne

(druk nr 1144)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest dostosowanie ustawy do dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) oraz dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) i jest wywołana Uzasadnioną opinią, którą Komisja Europejska skierowała w dniu 28 października 2010 r. do Rzeczypospolitej Polskiej. W opinii tej Komisja Europejska stwierdziła, iż przepisy art. 39 i art. 40 ustawy - Prawo telekomunikacyjne naruszają obie wspomniane dyrektywy.

Zgodnie z uchwaloną nowelizacją Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE) już w decyzji nakładającej na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązki regulacyjne będzie określał metody ustalania opłat, które będzie stosował w przypadku braku możliwości przeprowadzenia badań w celu weryfikacji wysokości tzw. uzasadnionych kosztów operatora, wyrażenia negatywnej opinii przez niezależnego rewidenta lub wystąpienia różnic pomiędzy wysokością opłat ustalonych przez operatora a wysokością kosztów zweryfikowanych przez Prezesa UKE.

Podobnie będzie w przypadku decyzji Prezesa UKE nakładającej obowiązek ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty. Sposoby weryfikacji i ustalania opłat będą określone przez Prezesa UKE w tej decyzji.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa powstała na podstawie projektu poselskiego. W wyniku prac legislacyjnych dodano do ustawy przepis, zgodnie z którym Prezes UKE może zastosować jedynie określone w ustawie metody w celu weryfikacji i ustalenia wysokości opłat stosowanych przez operatorów do obowiązków regulacyjnych powstałych przed dniem wejścia ustawy w życie.

III. Uwagi szczegółowe

Ponieważ metody weryfikacji i ustalania opłat są określane w decyzjach nakładających obowiązki regulacyjne to odesłanie zastosowane w przepisach art. 39 ust. 4, art. 40 ust. 3 i 4 jest nieprawidłowe, ponieważ odsyła do, odpowiednio, metod lub sposobów weryfikacji opłat, a nie do decyzji ich określających. Przepisy, do których odsyłają wymienione ustępy, nie określają tych metod a jedynie nakazują Prezesowi UKE ich wskazanie.

Stosowna poprawka powinna otrzymać brzmienie:

- w art. 1 w pkt 1 w lit. d w tiret drugim oraz w pkt 2 w lit. b i c wyrazy ", o których mowa w ust. 1a" zastępuje się wyrazami "wskazane, zgodnie z ust. 1a";

Adam Niemczewski

wicedyrektor